

Charakterystyka systemu Aegis Ashore

System obrony przeciwrakietowej oparty o pociski SM-3 jest wykorzystywany od dłuższego czasu na okrętach typu Aegis. Ponieważ odznaczał się wysoką skutecznością postanowiono wykorzystać jego elementy do rozmieszczenia w Europie, w tym na lądzie w bazach w Rumunii i Polsce. System ten nazwano Aegis Ashore.

Do najważniejszych elementów Bazy należą:

A) Radar

Jednym z elementów systemu przeciwrakietowego planowanego do rozmieszczenia w Bazie jest wielofunkcyjny radar AN/SPY-1D, służący do wykrywania, śledzenia i naprowadzania pocisków rakietowych na cele powietrzne. Tożsamy radar został rozmieszczony w podobnej bazie w Rumunii (m. Deveselu).

Zgodnie z Umową o Bazie oraz z Umową między Rządem RP a Rządem USA o statusie sił zbrojnych USA na terytorium RP z 11 grudnia 2009 r., strona amerykańska jest zobowiązana do przestrzegania standardów ochrony środowiska i bezpieczeństwa określonych prawem Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że promieniowanie elektromagnetyczne emitowane z terenu Bazy będzie spełniać polskie normy. Warto dodać, że polskie przepisy w tym zakresie są jednymi z najbardziej restrykcyjnych w Europie.

Ponadto, w toku wielu spotkań eksperckich poświęconych pracy radaru w Bazie, strona amerykańska podkreślała, że nie będzie on emitował promieniowania przekraczającego dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, a tym samym będzie bezpieczny dla okolicznych mieszkańców oraz żołnierzy służących w Bazie. W uzupełnieniu przedstawiano następujące argumenty:

- analogiczny radar funkcjonuje od wielu lat w centrum testowym Agencji Obrony Przeciwrakietowej USA w mieście Moorestown. W odległości ok. 1 km od niego zlokalizowana jest m.in. szkoła podstawowa i centrum handlowe. Nie zaobserwowano żadnego szkodliwego wpływu działania tego radaru na zdrowie ludzi;
- przez prawie 90% czasu pracy radar nie będzie emitował promieniowania;
- przez 85% czasu, w którym radar będzie emitował promieniowanie elektromagnetyczne, wiązka radaru będzie skierowana powyżej 75° nad horyzontem;
- tożsame radary funkcjonują od wielu lat na amerykańskich okrętach wyposażonych w morską wersję systemu planowanego w Redzikowie, nie stwarzając zagrożenia dla obsługujących je załóg.

B) Wyrzutnie rakietowe

Planowane do rozmieszczenia w Redzikowie przeciwrakiety SM-3 nie są uzbrojone w materiał wybuchowy. Pocisk przechwytyjący będzie niszczyć rakietę balistyczną bezpośrednim trafieniem w przestrzeni kosmicznej. Ponieważ prędkości rakiety balistycznej i przechwytyjącej są bardzo wysokie (kilka kilometrów na sekundę), to po zderzeniu rozpadną się one na dużą liczbę odłamków. Towarzyszyć temu będzie wyzwolenie ogromnej energii

i pojawienie się bardzo wysokiej temperatury. W efekcie część szczątków ракет wyparuje. Pozostałe powinny spłonąć podczas przechodzenia przez ziemską atmosferę.

Dotychczas rakiety przechwytyjące SM-3 (w starszej konfiguracji niż planowane do rozmieszczenia w RP) zostały użyte operacyjnie w 2008 r. Wykorzystano je do zestrzelenia satelity USA, z którym utracono kontakt. Nie odnotowano wówczas żadnych negatywnych następstw związanych z ewentualnych upadkiem szczątków satelity i przeciwrakiety. Satelita o wymiarach 4,6 x 2,4 m (przy rozwiniętej antenie 30 x 15 m) i o masie około 2 ton rozpadł się na około 80 części, które całkowicie spłonęły w atmosferze. Należy także podkreślić, że w przypadku systemów MD wyższej warstwy takich jak SM-3, negatywne skutki uderzenia rakiety balistycznej, szczególnie uzbrojonej w broń masowego rażenia, byłyby nieporównanie większe niż przechwycenia pocisku i hipotetycznego upadku po przechwyceniu nieznaczących szczątków na ziemię.

C) Status Bazy

Baza jest i pozostanie polskim kompleksem wojskowym, na którym zostaną rozmieszczone obiekty amerykańskie. Na terenie Bazy stacjonować będzie ok. 200-300 osób personelu wojskowego i cywilnego USA.

Baza będzie obiektem szczególnie chronionym. Dla zapewnienia jej ochrony został sformowany polski Batalion Ochrony, składający się z około 250 żołnierzy. Ochrona Bazy realizowana będzie całodobowo.